

νες; Εψαλλον μύμους ἐπαινετικούς εἰς τὸν προφήτην τῶν, ὑπερήφανοι διὰ τὸ μέλλον θεῖμα.

Τέλος ἐφάνη ὁ ἀγαπητὸς Σμίθ καὶ κατῆλθε γυμνόπους, παρὰ τὴν σχῆμην τοῦ ποταμοῦ:

«Ἄδελφοί μου, ἐφώνησε διὰ φωνῆς, ἡγηρᾶς, ἢ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἡμέρα εὐτυχῆς δι' ἐμέ, δι' ὑμας, διὰ πάντας τοὺς ἀγαπῶντας καὶ σεβομένους τὴν πίστιν ἡμῶν, τὴν μόνην ἀληθίην. Ἡλθεν ἡ ἡμέρα ν' ἀποδεῖξω δι' ἐνδε; Θαύματος ἐνώπιον τῶν περικυκλουσῶν με χιλιάδων πιστῶν, τὴν ἀληθίειαν τοῦ δόγματος, τὸ ὅποιον πρεσβεύειν... Σητεῖται παρ' ἐμοῦ, ἀδελφοί μου, ν' ἀποδεῖξω δι' ἐνὸς θαύματος, ὅτι δὲ Θεός μὲν ἀπέδειξε ἀληρονόμον τῆς δυνάμεως, ήν εἶχεν ἄλλοτε παρέσχει εἰς τοὺς προφήτας του. Η δύναμις αὕτη δὲν ἀνήκει εἰς μόνον ἐμέ, σας τὸ λέγω, ἀδελφοί μου, ἀνήκει προσέτει εἰς πάντας τοὺς πιστεύοντας ὡς ἔγω... . «Ἐχω τὴν πίστιν! ἔχω λοιπόν καὶ τὴν δύναμιν νὰ θαυματουργῷ... . Η πίστις θὰ μ' ἐνισχύσῃ νὰ περιπατήσω ἀβράχοις ποσὶν ἐπὶ τῶν ὄδων τοῦ μεγάλου τούτου ποταμοῦ... ἄλλα, διὰ τὸ θαύμα συντελεσθῇ πλήρες, ἀνάγκη πρὸ πάντων νὰ πιστεύητε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ εἰς ἐμέ... . Πιστεύετε εἰς ὑμᾶς αὐτούς;

— Ναι, ναι, ἐκρύγασε τὸ πλήθυος.

— Πιστεύετε εἰς ἐμέ; πιστεύετε διὰ δύναμης νὰ κάμιο τὸ θαύμα αὐτό;

Καὶ τὸ πλήθος ἐκράγακε: «Τὸ πιστεύομεν, τὸ πιστεύομεν.

— Τότε λοιπόν, εἶπεν δὲ Σμίθ, ἡ πίστις σας ἀποδεικνύει, ὅτι δύναμαι νὰ κάμιο τὸ θαύμα αὐτό... Οὐδόλως διω; εἶναι ἀπαραιτητὸν νὰ τὸ κάμιο σήμε-

ρον.... Τὸ σπουδαῖον καὶ ἐνδιαφέρον εἶναι νὰ φύγῃ πλέον ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὁ δισταγμός καὶ ἡ ἀμφιβολία.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ προφήτης Σμίθ, ἔκκυρε μεταβολὴν καὶ ἀπῆλθεν.

Τὸ θαύμα αὐτὸν δὲν δισφέρει πολὺ ἀπὸ τοῦ θαύματος, τὸ ὅποιον ἄλλος ἀληθινὸς προφήτης ἔκκυρε κατὰ τὴν παράδοσιν, ὁ Μωάμεθ. Τὸ εὐχαγγέλιον λέγεται, ὅτι ὁ ἔχων πίστιν διὰ κύρκου σινάπεως δύναται νὰ εἴπῃ εἰς δρός νὰ περιπατήσῃ καὶ τὸ δρός; Ήταν περιπατήσῃ τοῦτο δὲ Μωάμεθ ἡθέλησε νὰ δεῖξῃ εἰς τοὺς πιστούς του, ὅτι δύναται νὰ τὸ κάμιο. Συνηλθον γιλιάδες πολλαῖ, ίνα ἴδωσι καὶ μαρτυρήσωσι τὸ Μωάμεθ ἐκάλεσε τὸ δρός, ἄλλα τὸ δρός δημιεῖν κωφόν εἰς τὴν πρόσκλησιν καὶ ἀκίνητον· τότε δὲ Μωάμεθ εἶπε πρὸς αὐτό: «Ἄφου δὲν ἔρχεσαι σὺ πρός με, ἐρχομαι ἐγὼ πρὸς σέν, καὶ ἔβαλτεν αὐτὸς πρὸς τὸ δρός καὶ τὸ θαύμα συντελέσθη.

Δύο κροάται διέρχοντο, εἰς τὸ πέρι τοῦ Βουκουρεστίου, πληνίου ἀγροῦ, τὸν ὅποιον ἐσπειρες χωρικός τις. «Σπεῖρε, σπεῖρε, εἶπεν δὲ τοι; δταν θὰ γείνῃ ὁ καρπός, θὰ ἥναι δι' ὑμας. — Πολὺ πιθανόν, σπεκρίθη ὁ χωρικός σπείρω κανάδια.

Διατολή ἀγθρωποι εἶραι λευκοί καὶ αἰθίοπες. (Αἰθιοπικὸς μῆθος.)

Ἐγευμάτιζα, λέγει δὲ κ. Γ. Σμίθ, ἐν τῇ περιηγήσει αὐτοῦ κατὰ τὴν Γουνέαν, παρὰ τινι: «Ἀγγλώς ἐμπόρωφ, εἰς δὲ φουκαριαγαρίας (ἐνώπιος διπλλη-

λος) ἦλθε καὶ μᾶς εὔρεν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐμκθόν, ὅτι ὁ ἀλέκτωρ εἶναι καταδεδικασμένος, διότε αὐτὸς ἐγένετο αἴτιος τοῦ δτι οἱ κάτοικοι τῆς σφαίρας, οἱ μὲν εἶναι λευκοί, οἱ δὲ μέλανες.

— Καὶ πῶς τοῦτο; ἡρώτησα, βλέπων αὐτὸν ἀποστρεφόμενον νὰ φύγῃ ἐκ τίνος ἐθέσματος, διπέρ υπέθετεν δτι ἡτοπετεινός.

— Ιδού, μ' ἀπήντησεν. «Οταν ὁ παντοδύναμος Θεός ἔπλασε τὸν ἀνθρώπον, τοῦ ἔμεινε μόνον μία ἡμέρα, ἵνα τὸν δημιουργήσῃ» ἤρχισε τὴν πρωτίαν, καὶ εἰργάσθη ἀδιακόπως διάσκην τὴν ἡμέραν, διότι εἶχεν ἐνάγκην νὰ πλάσῃ πολλούς ἀνθρώπους. «Οταν ἔρθησεν ἡ νῦν τοὺς διέταξε νὰ ταχθῶσι στοιχηδόν διὰ νὰ ἴδῃ, πῶς ήσαν. Τοὺς ἔξιτασσεν ἔνα καττόπιν τοῦ ἄλλου καὶ εἶρεν δτι ἡθελού ἔχεις ἀριστα, ὡς πρὸς τὸ σύγκριτο τούλαχιστον, ἄλλα πλάσσεις δῆλους μέλανας, διελογίσθη δτι κάλλιον νὰ ήσαν λευκοί. Τότε ἐπεχείρησε νὰ τοὺς πλύνῃ, καὶ ἐσπειρες τὴν ἔργασίαν του δι' ὅλης τῆς γυντός, ὅπως τελειώσῃ εἰς τὸν ὅποιον ἔταξε χρόνον.

«Αλλ' ἐπρόφθασε νὰ λευκάνη μόλις τὸ ημέρου τῶν ἀνθρώπων, καὶ ίδου δὲ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ήλγεν ἡδη ἐξημερώσει, καὶ δὲ Θεός ἤναγκάσθη ν' ἀρχίσῃ τοὺς ἄλλους χωρίς νὰ τοὺς πλύνῃ. Ανευ τοῦ ἀλέκτορος ηθελε τοὺς λευκάνεις δῆλους καὶ ἀπαντεις οἱ ἀνθρώπωις ημέλον εἰσθαι λευκούς. Ίδου δὲ διατί τὸ ημέρου μέλανες, καὶ ίδου διατί δὲν δύναμαι νὰ φύγω ἀπὸ τὸν κατηραμένον αὐτὸν πετεινόν.

ΝΙΚ. Π. ΘΕΟΧ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ

Ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ γλυκυτάτου τῶν γάλλων μυθιστοριογράφων Ιωσήφ Μερύ

Τιμᾶται δρ. 5.

Εἰς τοὺς ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΤΑΣ ἐτησίαν ἡ τούλαχιστον ἔξαρμηνικίαν
συνδρομήν τοῦ νέου περιοδικοῦ

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

τὸ ὠραῖον τοῦτο μυθιστόρημα δίδεται

ΑΝΔΡΕΑΝ